

Б Ю Л Е Т Е Н Ї

Українського Національно-Державного Союзу (УНДС)

Ч. 4.

С і ч е н ь - Т р а в е н ь

1951

УХВАЛИ КОНФЕРЕНЦІЇ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО - ДЕРЖАВНОГО СОЮЗУ З ДНЯ 27 СІЧНЯ 1951 РОКУ .

Конференція Центральних Органів УНДС, обмірковуючи сучасне становище на Рідних Землях, нинішню міжнародню ситуацію та стан української еміграції,

1. Стверджує непохитну поставу всього українського народу в його спротиві проти московсько - большевицької окупації та підкреслює мужність і героїзм борців українського революційного підпілля, які, належачи до різних ідеологічних середовищ і зокрема до середовищ співзвучних з УНДС чи із спорідненими з ним демократичними організаціями, провадять невпинну боротьбу з ворогом і тримають український народ у стані революційної поготовки, щоб у слушний час піднести прапор всенационального повстання за волю України.

2. Вважає за конечну вимогу теперішньої історичної хвилі всенациональну консолідацію всіх українських політично-визвольних сил як на Батьківщині, так і на еміграції.

3. Підкреслює, що конечною передумовою загальної консолідації є визнання та активна підтримка всіма політичними силами єдиного всеукраїнського політичного центру, яким є законний Уряд Державного Центру Української Народної Республіки, що очолює цілість визвольних змагань українського народу та репрезентує його інтереси перед світом; якіб то не було тенденції до творення другого українського центру з претенсіями мати характер уряду треба рішуче поборювати як крайньо шкідливі з погляду внутрішньої й зовнішньої політики.

4. Вважає за конечне ще раз підкреслити, що у відновленій Українській Народній Республіці має бути запроваджений лише справедливий економічно - соціальний і народоправний /демократичний/ лад з забезпеченням усіх прав і свобод та матеріального добробуту для всіх верств українського народу.

5. З задоволенням стверджуючи дедалі більше зрозуміння українських національно - державних прагнень серед поважних чужинецьких чинників, вважає за потрібне провадити дальшу працю для досягнення визнання чужинецьким світом права на відновлення встановленої з волі українського народу самостійної й соборної Української Держави - Української Народної Республіки на всій українській етнографічній території.

6. Стверджує, що український народ, який одним з перших розпочав боротьбу з московським большевизмом, ладен стати до зброї по боці світу демократії й свободи, однак на підставі виразної рівноправності та пошанування його державної незалежності, що знайшло б своє здійснення при умові визнання екзильного Уряду Української Народної Республіки.

7. Констатує посилення активності московської еміграції з метою збереження "єдиної" російської імперії, а також наявність претенсій на українські землі з боку інших сусідніх на-

родів і вважає за конечне збільшення протиакції цим ворожого України явищем.

8. Жадає від Державного Центру збільшення діяльності в ділянках міжнародних взаємин, пропаганди й військової підготовки.

9. Вітає українців - громадян заокеанських країн і приносить їм сердечну братню подяку за допомогу українській визвольній справі, а зокрема українському Державному Центрові - Українській Національній Раді і її Виконному Органові, як репрезентантові державно - визвольних змагань України.

10. Закликає все українське громадянство до дальшої консолідації довколо УНРади та до всебічної підтримки Українського Державного Центру.

11. Вітаючи всіх своїх членів і прихильників, що розкидані по різних країнах світу, дякує їм за дотеперішню всебічну підтримку централі УНДС і закликає до дальшого зміцнення своїх організаційних клітин на нових місцях поселення та до сталого контакту з централею УНДС в місці осідку Державного Центру.

=====

ПОСТАНОВИ ПРЕЗИДІЇ ЦК УНДС .

1. 25 - та Річниця Смерти Головного Отамана Симона Петлюри.

25 літ тому від підступних куль московсько - большевицького агента згинув славної пам'яті Головний Отаман Симон Петлюра, духовий Патрон нашої Організації, що очолював Визвольну Боротьбу Українського Народу. Гасла й ідеї полеглого Вождя, освячені його мученицькою смертю, живуть в душах мільйонів українців і закликають їх до невпинної боротьби за визволення Рідного Краю. Продовжуючи боротьбу під боевими прапорами Української Народньої Республіки, прапорами Симона Петлюри, - ми є певні в остаточній перемозі нашої Великої Справи!

Хай 25-та річниця трагічної смерті Провідника Українського Визвольного Руху спричиниться до зміцнення нашої єдності, жертвенности і активності та незломної волі до досягнення нашої Меті!

Президія ЦК УНДС закликає всіх членів і прихильників нашої Організації гідно вшанувати пам'ять полеглого Лицаря України, беручи активну участь у загально - національних жалібних урочистостях і ширячи серед українського громадянства ідеї і погляди Симона Петлюри.

На чужині, в травні 1951 року.

Президія ЦК УНДС.

=====

2. П'ята річниця заснування Українського Національно - Державного Союзу /УНДС/.

25 - го травня 1946 року, в двадцяту річницю смерти Вождя Новітньої України Симона Петлюри, покликано до життя Український Національно - Державний Союз /У Н Д С/. В той день, що залишився світлим спогадом в пам'яті всіх наших товаришів, не створено однак нового, неіснуючого до цього часу, політичного угруповання: постанови УНДС лише оформило під оглядом організаційно - програмовим довголітню працю і боротьбу значного числа українських громадян, що на різних ділянках і позиціях брали участь в Українському Визвольному Русі - з гаслами і ідеями

Симона Петлюри і під прапорами Української Народньої Республіки. Українці з усіх земель нашої Батьківщини зійшлися до гурту, щоб, на соборницьких підставах, розвинути й зміцнити Організацію з ідеологією Петлюрівства. З ідеями і гаслами: Самостійність і Соборність, непохитна боротьба за визволення, упорядкування і закріплення визволеної Української Народньої Республіки на засадах правопорядку, народоправно - представницький лад, соціальна справедливість, трудова приватна власність, оборона і репрезентація трудових верств населення, а насамперед селянства, - з цими ідеями й гаслами мав прийти УНДС до звільненої Батьківщини, щоб з'єднатися там при спільній праці і боротьбі з нашими однодумцями, що перебувають тепер в московсько - большевицькій неволі.

За п'ять років свого існування УНДС проробив велику роботу. Всі наші члени можуть бути горді зі своєї Організації. Завдання виключної підтримки уряду УНР аж до половини 1948 року, ініціатива і визначна роль в справі покликання до життя УНРади, праця в переформованому Державному Центрові УНР після створення УНРади, праця у представництвах Виконного Органу УНРади по різних державах, діяльна участь у громадському житті, в наукових установах, військових організаціях, виступи і пропаганда української справи на міжнародньому форумі, - все це разом складає велику роботу, що її виконували і виконують поодинокі наші члени і наша Організація в цілому. Ця робота у великій мірі спричинилася до унормування і піднесення українського політичного, громадського і культурного життя.

В п'яту річницю існування УНДС мусимо оглянутися на перейдений нами шлях і підсумувати результати нашої праці. Хай цей перегляд минулих здобутків спричиниться до зміцнення наших рядів, до збільшення активності, єдності і дисципліни серед нашого членства!

УНДС, репрезентований своїми центральними органами в місці осідку Державного Центру, далі продовжує і виконує свої політично - національні завдання. Розпорошені по всьому світі, наші товариші, творючи під оглядом політично - ідеологічним єдину міцну родину, повинні тримати зв'язок поміж собою та зі своєю централю, щоб спільними силами приймати участь у визвольній акції Державного Центру Української Народньої Республіки і готуватися до прийняття великих завдань.

Президія ЦК закликає всіх членів і прихильників УНДС, щоб вони не перебували, відзначити п'яту річницю існування нашої Організації непохитною готовістю до дальшої активної праці в її рядах на користь нашої Батьківщини. Будьмо готові до напружених вирішальних подій! Будьмо готові до нової фази визвольної боротьби за Україну! Будьмо готові до великої праці, що її виконуватиме наша Організація у визволеній Батьківщині!

На чужині, в травні 1951 року.

Президія ЦК УНДС.

=====

3. Позичка Визволення України

22 січня ц.р. Державний Центр Української Народньої Республіки проголосив Позичку Визволення України. На заклик Державного Центру повинні відгукнутися всі українці, що їм дорого є справа визволення нашої Батьківщини.

Вже більше, як тридцять літ, Україна перебуває в ярмі большевицької Москви. За цей час український народ поніс мільйонові криваві жертви. Але він не припинив ставити завзятий

спротив окупаційному режимові. Цей спротив триває ще й тепер, а наші брати і сестри на Батьківщині з надією і вірою чекають на час визволення.

Нинішня напружена міжнародна ситуація та непевність становища всередині советської тиранії дозволяють сподіватися, що незабаром настануть вирішальні події, які принесуть визволення і нашому народові. Але, власне, цей важливий момент вимагає від українського Державного Центру великого напруження енергії, щоб належно zorganizувати працю на міжнародному форумі, акцію пропаганди, військову підготовку. Для цього потрібні фінансові засоби, без яких ніяка поважна праця не є можливою.

Справа визволення кожного народу вимагає великих жертв - жертв крові і жертв матеріальних. Вояки армії Української Народної Республіки та українські повстанці в роках визвольних змагань, а тепер наші непохитні борці на Батьківщині, віддавали і віддають своє життя за волю України. Українська еміграція мусить матеріальними пожертвами спричинитися до Великого Діла - визволення Рідного Краю. Вона повинна допомогти визвольній акції єдиного законного Державного Центру Української Народної Республіки, що очолює боротьбу українського народу за свою свободу.

Президія ЦК УНДС закликає всіх його членів і прихильників підтримати проголошену Позичку Визволення України набуванням її облігацій та популяризування позичкової акції серед широких кіл нашого громадянства по різних країнах світу.

На чужині, в травні 1951 року.

Президія ЦК УНДС.

=====

КОНФЕРЕНЦІЯ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ УНДС.

Дня 27 січня 1951 року відбулася конференція членів центральних органів УНДС /Центральний Комітет, Контрольна Комісія і Головний Суд/ з таким порядком денним:

1. Відкриття конференції і звіт з праці президії ЦК,
2. Організаційні справи УНДС /докладчик, в заступстві хворого д-ра І. Драбатого, ред. І. Лисогорський/,
3. Внутрішня українська політична ситуація і УНДС /докладчик ред. М. Лівницький/,
4. Сучасне міжнародне становище і УНДС /докладчик інж.О. Антипів/,
5. Поточні справи.

На конференцію з причини хворости не могли прибути проф. Б. Іваницький та др. І. Драбатий, а також, з технічних причин, - проф. І. Замша, проф. П. Зайцев, проф. Б.Лисянський і проф.О. Юрченко.

Конференцію відкриває в.о. голови УНДС Микола Лівницький, вітаючи присутніх і пропонуючи вислати привітання недужому голові Контрольної Комісії проф. Б. Іваницькому і перебуваючому в ЗДА голові УНДС проф. М. Олексієву. Прийнявши одноголосно цю пропозицію конференція перейшла до заслухання звіту з праці президії, що його складав ред. М. Лівницький. Далі слідує доклади по наступних трьох точках, після чого відбувається дискусія по звіту президії і по докладах. В дискусіях забрали голос майже всі присутні, а саме: суддя І.Іножарський, проф.О.Кульчицький, проф.В.Кубійович, проф. М.Витинський, інж.З. Івасишин, полк. М. Стечишин, полк. М. Шраменко, проф. Дм.Зайців, проф. С.Бервицький, інж. Я. Дзябенко, полк. І. Пекарчук і інші.

Після відповіді членів президії ЦК, конференція приймає

до відома і схвалює діяльність президії і представників УНДС в Уряді і УНРаді та одногосно приймає політичні резолюції /надруковані на першій сторінці цього Бюлетеню й оголошені в часопису "Українські Вісті" з 18 лютого ц.р./ і постанову внутрішню - організаційну такого змісту:

"З огляду на можливі дальші виїзди членів президії ЦК УНДС за океан конференція центральних органів УНДС ставить в обов'язок президії ЦК прийняти постанову, згідно з якою члени президії, що залишаються далі в місці осідку Державного Центру /що, по статуту, є й кожнотим місцем осідку централі УНДС/, незалежно від їх числа, зосереджують у своїх руках всі компетенції президії ЦК у повному складі, зокрема мають право кооптації до президії ЦК в цілі поповнення її складу; рішення в цих справах мають бути доведені до відома членів ЦК, що перебувають поза місцем осідку централі УНДС". X/

Після залагодження кількох поточних справ, конференція закінчується відданням пошани пам'яті поляглих Героїв Крут.

=====

КОНФЕРЕНЦІЯ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ УНДС .

/Думки і спостереження/

Третій з'їзд УНДС, що в квітні місяці 1949 року відбувся в Ляйпгаймі, передбачаючи масову еміграцію за океан, виніс цілу низку ухвал, що мали бути дороговказами в житті Організації у випадку, коли в Німеччині порідіють її ради і особливо ради її центральних органів.

Від часу ухвал ляйпгаймського з'їзду минуло вже два роки часу. Еміграція триває й досі. Кожного тижня відпливають пароплави від берегів Європи везучи все нові і нові сотки емігрантів на нові місця поселення.

Два роки - великий шмат часу, який і в житті УНДС міг впровадити поважні зміни. А тому й на його ульмівську Конференцію, що відбулася 27 січня б.ж. року, покладалось завдання не лише спостережливим оком глянути на світові політичні обрії, не лише проаналізувати всі явища сучасного українського громадського і політичного життя, але, передовсім, приглянутись до всіх тих змін, що їх останні місяці внесли в саме життя УНДС.

З поміж присутніх в Німеччині 21 членів центральних органів УНДС, на Конференції з'явилось 15 осіб. З комунікаційних перешкод на Конференції були відсутні представники англійської зони. Серед неприсутніх з причини недуги був і голова УНРади проф. Б. Іваницький, якому учасники конференції вислали

X/ П р и м і т к а : Третій Делегатський З'їзд УНДС в квітні 1949 року прийняв постанову такого змісту:

Президія ЦК одержує такі уповноваження: а. Делегувати і відкликувати членів УНРади; б. Делегувати і відкликувати членів уряду; в. Кооптувати у потрібній кількості членів ЦК зпоміж членів Союзу та членів Президії зпоміж членів ЦК; г. Установити термін скликання Делегатського З'їзду і пленуму ЦК, себто у випадку потреби продовжувати каденцію сучасного ЦК та його Президії, вибраних засадничо на один рік; г. В разі вибуття з яких будь причин голови або його заступників, - переводити вибори на місце вибувших за порозумінням з членами ЦК і Контрольною Комісією.

своє привітання. Центральним пунктом нарад Конференції, поза звітом Президії, були доповіді про сучасний організаційний стан УНДС, про внутрішню українську політичну ситуацію і про сучасне міжнародне положення, а в зв'язку з тим і про чергові завдання УНДС.

Про організаційне життя УНДС нині не можна говорити відірвано від цілості життя української еміграції в Німеччині, яке нині стає все більш і більш анемічним. В багатьох організаціях нині вже починає бракувати людей до праці і деякі з них /УВАН, УТГІ і ін./ вже тепер перетворюються в експозитури, філії, що мають свої центральні за океаном.

В швидкому темпі переводиться ліквідація таборів. Північні і західні округи ІРО вже давно поліквідовано. Від таких таборів, як Ашафенбург, Регенсбург, Авгсбург, Байройт, Корнберг, Міттенвальд, Майнц - Кастель, Цуффенгавзен, Ельванген, Ерланген, Пфорцгайм, Ляйпгайм, а нині вже й Новий Ульм, Траунштайн і ін., нині залишилися лише більш чи менш приємні спогади.

Рештки української еміграції опинилися в невеличкому куті південно-східної Баварії і, серед безконечних переміщень, транслокацій, чекає на остаточне розв'язання проблеми ДП в Німеччині, після якого й стане відомою остаточна кількість "залишених" і коли, тим самим, в нових умовах, почне стабілізуватися місцеве українське життя.

УНДС, що в моменті свого максимального розвитку на терені Німеччини посідав понад 1.000 зареєстрованих членів і в 2 - 3 рази більшу кількість прихильників, що була джерелом, з якого можна було черпати й далі кадри на подальше поширення організаційної сітки, - нині диспонує в Німеччині 250 - 300 особами, розпорошеними по переселенських центрах, ірівських і німецьких таборах і приватно мешкаючих. Організаційне життя УНДС нині не має сприятливих умов для свого розвитку, а його члени в своїй громадській праці дуже часто обмежуються лише участю в організації різних свят загально - національного характеру.

Еміграція триває й далі. Який кількісний стан посідати-ме Організація на терені Німеччини в моменті закінчення переселенської акції, якою буде її організаційна структура і територіяльне розташування її клітин - нині ще не можна передбачати.

В цих обставинах особливої ваги набирає справа організаційного оформлення членів і прихильників УНДС в країнах їх нового поселення, творення нових і поширення вже існуючих одномислених гуртків і організацій в європейських і заморських країнах, які фактом свого існування і своєю діяльністю були би належною опорою для діяльності Централі УНДС, що, як відомо з ухвал ляйпгаймського з'їзду, має залишитися в місці осідку Державного Центру УНР для провадження політичної праці в загальнонаціональному масштабі. Організаційний стан УНДС в Німеччині не повинен вплинути на можливості політичної праці Централі. І, справді, Централь УНДС до цього часу гідно вив'язується зі своїх політичних завдань, не зважаючи на порідіння рядів УНДС у Німеччині. Проте, на дальшу мету, її діяльність залежатиме від того, в якій мірі її підтримуватиме загал членства, що нині розпорошений по всьому світі.

Докладчик докладно зупинився далі на сучасній організаційній сітці і на можливостях дальшого розвитку УНДС в тій чи іншій формі в інших країнах: в Англії, Франції, Австралії, Канаді і США, особливу увагу присвячуючи цим останнім, на території яких опинилася нині найбільша кількість членів і прихи-

льників УНДС.

Центральним пунктом Конференції, що найбільш зосередив на собі увагу присутніх і дав найбільше матеріалу до виміни думок в дискусіях, був півторагодинний доклад урядуючого голови ЦК УНДС п. М. Лівницького про внутрішню українську політичну ситуацію і зв'язані з цим завдання УНДС.

В цьому докладі були широко порушені питання сучасної світової політичної ситуації, сучасного положення на Батьківщині, а в зв'язку з тим і ті завдання, що припадають сьогодні на долю української еміграції. Давши широку характеристику найголовніших політичних течій і їх діяльності, докладчик підійшов й до ролі УНДС, як в часі перебування на еміграції, так і в майбутньому в Україні. Докладчик приходить до висновку, що УНДС, з його традиціями петлюризму, безкомпрісової визвольної боротьби 1917 - 1921 років, а потім підпільної акції СВУ, СУМ, - має всі шанси стати носієм цих традицій і, опираючись на поступовий економічно - соціальний і народоправний політично-устроєвий програми, стати найбільшою партією в Україні.

Зокрема, що до сучасних завдань УНДС, то вони, на думку докладчика, наступні: надати більше активності визвольній акції в рамках Державного Центру, підтримувати підготовчі праці для революційного зриву на Україні в слушний час, активною працею вийти на міжнародню арену, розробляти програмові погляди на всіх ділянках українського державного життя, готувати організаційні кадри для роботи в Україні і т. ін.

А для реалізації цього всього необхідна згуртованість членів і прихильників УНДС по всіх країнах і тісний їх зв'язок з Централей, а також і власний пресовий орган.

Після заслухання доповіді про сучасне міжнародне положення, що, на думку докладчика, інж. О. Антипова, вимагає посилення активності українських політичних сил, накладаючи на них одночасно велику відповідальність, - учасники конференції перейшли до дискусій над всіма докладами. Багатство і різноманітність порушених в докладах тем відбилися й на перебігу дискусій. Вони були річеві, жваві і багаті своєю тематикою. В них мали можливість висловитись всі учасники Конференції. Вони узгіднили і скристалізували спільну думку що до напрямку і тактики в дальшій діяльності Централі УНДС.

Конференцію було замкнено прийняттям цілої низки ухвал і резолюцій та вшануванням пам'яті Крутянських Героїв.

x^xx

Конференцію закінчено...

Вже пізня пора. Мюнхенська група відіжджає. Але залишається Ульм, Карльсруе, Траунштайн і ін. Проголошується півгодинну "перерву" і за короткий час зала засідань сенату УТГІ цілковито змінює свій вигляд. Розпочинається "неофіційна частина" Конференції - спільна вечерея. "Може остання вже в цьому гурті" - висловлює хтось думку...

Низка нових промов розпочинається словом про значення і вагу традиційного Державного Центру Української Народної Республіки. Далі згадуються "старі, добрі часи" майнц-кастельського і мюнхенського періоду життя Організація... Думки несуться за океан... По столах повільно пересовуються шматки паперу, поштові картки... То - учасники спільної вечереї складають свої підписи під наскоро заімпровізованими привітаннями товаришам, що ще недавно були у цьому гурті, а нині вже перебувають у інших країнах.

А навколо нічна тиша вже давно огорнула табір, що спокій-

но доживав свої, останні перед ліквідацією, дні.

Січнева Конференція центральних органів УНДС замкнула в житті Організації "ульмівський період" її життя, в якому, як це було на ній сконстатовано, переведено велику працю над з'єднанням до гурту, розпорошеного переселенням по різних країнах, українського активу, що йде в будучину з прапорами і духом Симона Петлюри.

І. Л - ий.

=====

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ЦК УНДС ПРО ВІДНОШЕННЯ ДО ПИТАННЯ СПІВПРАЦІ З УГВР .

В кінці минулого року представники ЗП УГВР виявили бажання розпочати розмову про можливість унормування взаємовідносин між ВО УНРади й УГВР. В наслідок цього відбувся ряд інформаційних зустрічей, в яких, з одного боку брали участь представники політичних організацій, що стоять на платформі УНРади, а з другого - представники ЗП УГВР. Перебіг і дотеперішні результати цих розмов були оголошені в числі 6-му "Вістей" Укр. Інформ - Бюра та передруковані в різних пресових органах.

Президія ЦК винесла в цій справі постанову, якою мали керуватися її представники, що приймали участь у міжорганізаційних нарадах та інформаційних зустрічах. Зміст цієї постанови такий:

"1. ЗП УГВР - в імені тих, кого воно репрезентує - повинно виразно заявити, що визнає за єдиний український державний центр, який очолює українську визвольну боротьбу і репрезентує Україну перед світом, Державний Центр Української Народної Республіки та готове включити свої сили до відповідних ділянок праці Державного Центру і підпорядкуватися йому. Одночасно ЗП УГВР повинно виразно відкинути і засудити які б то не було тенденції до висування якогось другого центру з претенсіями носити характер загального українського центру.

2. ЗП УГВР повинно стати на тому становищі, що УГВР може мати характер лише одної з діючих в Україні революційно - підпільних формацій, які мають підпорядковувати свою діяльність визвольній акції Державного Центру УНР.

3. ЗП УГВР має компетенції осередку зв'язку між УГВР та Державним Центром, якому в своїй діяльності підпорядковується.

4. Група ОУН/р, що не належить до "Закордонних Частин" ОУН /під проводом п. С. Бандери/ і гуртується довколо ЗП УГВР, має вступити до УНРади, приймаючи участь в праці Державного Центру на тих самих рівноправних підставах, що й усі інші політичні організації".

Обстоюючи позиції, висловлені в наведеній постанові представники Президії опрацювали з представниками інших фракцій УНРади спільну резолюцію, подану до відома ЗП УГВР. Зміст цієї резолюції, що не розходиться з постановою Президії ЦК УНДС такий:

"1. Українську державну владу в Україні може створити лише конституанта, скликана в умовах повної свободи, на основі вільних демократичних виборів. До тої пори єдиним законним урядом України є уряд Державного Центру Української Народної Республіки, що постав з волі українського народу в рр. 1917 - 18 - 19 і тепер перебуває закордоном.

Державний Центр Української Народної Республіки, законодавчим органом якого є Українська Національна Рада, в протиставленстві до узурпаторського насильства наставленого Москвою

уряду УСРР, є дійсним виразником волі українського народу і єдино уповноважений репрезентувати український народ перед іншими народами, заступати його інтереси й виступати в його імені на міжнародному форумі та керувати всією українською політикою.

2. Допільна організація й акція українських революційних сил на терені Батьківщини вимагає єдиного керівного осередку. Одним з революційних осередків є УГВР, яка своєю діяльністю має координувати в загальній консолідаційній системі українських визвольних сил і своїми діями зміцнювати єдиний фронт всеукраїнської визвольної боротьби та Державний Центр Української Народної Республіки.

3. УГВР через своє представництво установлює зв'язок з відповідними установами Державного Центру Української Народної Республіки для координування визвольної акції на Рідних Землях під сучасну пору і в майбутньому".

ЗП УГВР повідомило недавно, що не може прийняти пропозиції фракцій УНРади. На це повідомлення, яке рівнозначне з зірванням з боку ЗП УГВР розпочатих розмов про порозуміння, фракції УНРади мають зайняти своє становище.

=====

З НАШИХ ЛИСТУВАНЬ .

12 травня ц.р. в Нью Йорку відбувся річний З'їзд Об'єднання Демократичної Української Молоді /ОДУМ/ в США. З цього приводу Президія ЦК УНДС надіслала до ОДУМ-у листа наступного змісту:

"Президія Українського Національно - Державного Союзу уважно стежить за всіма проявами життя Об'єднання Української Демократичної Молоді в США і щиро радіє, бачучи, як українська демократична молодь своєю багатогранною працею в швидкому темпі завойовує належне їй місце серед передових українських організацій в США.

Швидкий розвиток ОДУМ, що сьогодні вже має свої філії в багатьох містах і штатах Америки, свідчить про те, що ідея демократії, сполучена з твердим патріотизмом і непохитним бажанням служити нашій Батьківщині - Україні, здобуває все більше прихильників серед української молоді в Америці.

Президія ЦК УНДС щиро вітає річний З'їзд ОДУМ і бажає дальшого розвитку Вашій організації. Цей розвиток буде запорукою того, що старі борці українських Визвольних Змагань 1917-1921 рр. матимуть кому передати наші бойові прапори, які українська демократична і патріотична молодь донесе до золотoverхого Києва, столиці вільної незалежної України."

=====

ВІД ПРЕЗИДІЇ ЦК УНДС .

Президія ЦК висловлює щирі подяку всім членам і прихильникам УНДС за привітання, надіслані з нагоди Великодніх Свят.

Щирі і теплі слова великодніх привітань, разом з нашим традиційним українським - ХРИСТОС. ВОСКРЕС ! - , містили в собі і вислови глибокого розуміння ваги сучасного моменту в житті українського народу, а також і тих завдань та обов'язків, які, в зв'язку з цим, покладаються на нашу Організацію і її Центральну. Вони підкреслили ще раз актуальність і живучість ідей УНДС і той ідейний зв'язок, що лучить нас в одну родину без огляду на те, де б ми в сучасну пору не перебували.

І в цьому ідейному зв'язку з членами і прихильниками нашої Організації Президія ЦК УНДС черпає сили до праці, черпає

що віру в те, що після віковичних страждань і боротьби, як наслідок щоденної і наполегливої праці всіх тих, йдуть в будучину з духом і прапорами Симона Петлюри тут, на еміграції, і гинуть з його ім'ям на устах там, на Батьківщині, - завершиться недовершене велике діло будови Української Незалежної Держави - ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА !

Президія ЦК УНДС.

=====

ВІД ПРЕЗИДІЇ ЦК УНДС .

Президія ЦК висловлює щиро подяку всім членам і прихильникам УНДС, що внесли грошеві вкладки на організаційно-пресовий фонд.

Президія ЦК розуміє, що вкладки сплачені до каси УНДС не є єдиними вкладками, які доводиться членам і прихильникам УНДС платити на загально - національну справу, як також і те, що кожний зложений гріш незалежно від того в якій країні і в якій валюті, заробляється тяжкою працею і нераз відривається від заспокоєння найбільш конечних життєвих потреб жертводавців.

З огляду на це Президія ЦК УНДС почувається до обов'язку ошатного господарювання цим нашим громадським грошем, як також до зложення відповідного грошового справовдання на сторінках найближчих чисел "Бюлетеню УНДС".

Президія ЦК УНДС.

=====

ВІД РЕДАКЦІЇ .

Поява перших чисел "Бюлетеню" була прихильно зустрінута загалом членів і прихильників УНДС. Він виправдав завдання, яке покладала на нього Редакція: бути лучником членів з організацією і організації з її членами. Але одночасно з цим, в численних листах, читачів висловлювалася думка, що "Бюлетень" мусить перейти на друк машиновий, що він, змінивши назву, мусить стати періодичним органом організації, подібно до друкованих органів інших політичних організацій. В питанні, яким має бути в будучині "Бюлетень", як орган УНДС, переважила думка тих його читачів, що хочать бачити його, оскільки не місячником, то бодай кварталником, але який своїм зовнішнім виглядом і широким змістом належно і всебічно репрезентував би політично-державницьку думку УНДС. І тому Президія ЦК УНДС, ідучи на зустріч побажанням більшості членів, а також Конференції центральних органів УНДС 27 січня ц.р. в Н.Ульмі, доручила Редакції "Бюлетеню" розпочати організаційну працю над виданням власного друкованого органу. Першим етапом на шляху до здійснення цього доручення має бути видання неперіодичних "Збірників". Вже запланований і незабаром піду до друку перший "Збірник", присвячений 5-й річниці існування УНДС. Він міститиме ідеологічно-програмові матеріали УНДС, а також низку статей, в яких передбачається висвітлити те підложжя, на якому розвивалися ідеї і політично-економічні погляди, що лягли в основу програми УНДС. Редакція закликає всіх членів і прихильників нашої організації надсилати статті і матеріали, що надавались би до видрукування в запроектованому "Збірнику". Щодо цикльостилювого "Бюлетеню", то він виходитиме далі неперіодично і міститиме матеріал, що торкатиметься лише організаційного життя УНДС.

=====

Адреса Редакції: Mykola Liwyskyj München-Pasing, Postlagernd
Germany, US - Zone.

=====

На правах рукопису.

=====